

Z cizích revuí.

PRZEGLĄD ARTYLERYJSKI, roč. XV, seš. 12, prosinec 1937.

Mjr. Władysław Poliński: Artyleria w walce w świetle nowego regulaminu sowieckiego. (Dělostřelectvo v boji podle nového sovětského předpisu.)

Nový polní řád dělostřelectva pečlivě řeší průzkum a OPL. Ve střetném boji je kladen důraz na silné dělostřelectvo předvojů. Pečlivě jsou zpracovány stati, jednající o spolupráci a styku dělostřelectva s pěchotou a ÚV.

Průzkum

se dělí na průzkum cest, všeobecný a střelecký.

Průzkum cest vysílá dělostřelectvo každého pochodového proudu do týlu proudu předcházejícího.

Průzkum všeobecný je vysílán bateriemi (oddíly) předvoje s úkoly asi obdobnými, jaké má náš průzkum za přibližování.

Průzkum velitelský pracuje pro velitele, kterým byl vyslán (na pozorovatelnách).

Průzkum střelecký má jen úkol vyhledat palebné postavení a jde kupředu s průzkumem velitelským.

V obraně není zpravidla vysílán průzkum všeobecný a střelecký a veškerý průzkum provádí průzkum velitelský.

Velká péče je věnována průzkumu zpravodajskému (DZO., topografické čety, počtářské roje).

Průměrně potřebuje na zhotovení sítě topografické DZO. (u sboru) 4 až 6 hodin při práci grafické, 6 až 15 hodin při práci početní.

Oddíl s pomocí počtářského roje je topograficky připraven za 2 až 3 hodiny. Fotogrammetrie je hodně využito.

Střetný boj.

Úkolem dělostřelectva předvoje je podporovat předvoj a ochránit rozvinutí hlavního voje.

Předpis žádá početné dělostřelectvo předvoje (až polovinu veškerého dělostřelectva, zásadně vždy celý oddíl a nejméně jednu dalekonosnou baterii). Většina dělostřelectva valného voje a především houfnice pochodují v čele valného voje.

Rozvinutí pěchoty předchází vždy rozvinutí dělostřelectva, aby toto rozvinutí pěchoty již chránilo. Baterie za 10 minut poté, jakmile dostanou úkol, musí být s to zahájit střelbu. Oddíl jako celek musí být k palbě připraven za 30 až 40 minut. Co se týká přemístění dělostřelectva, přemísťují se baterie po četách.

Přímá podpora za útoku.

Úkol: Připravit palbou útok pěchoty a ÚV. a zajistit jejich pohyb vpřed umlčením palbných zdrojů nepřítelé.

Tento úkol se splní mohutným soustředěním v pásmu hlavního náporu.

Dělostřelectvo přímé podpory je rozděleno na skupiny, z nichž každá spolupracuje s jedním pěším plukem a je po něm očíslována. Oddíly přímé podpory jsou přiděleny jako podskupiny praporům (někdy rotám) a jsou opět číslovány čísly těchto praporů.

Aby byla zajištěna kontinuita palby, vypracují rozvrhy palby velitelé skupin (podskupin) spolu s veliteli podporovaných jednotek. Proto udá velitel podporované jednotky veliteli skupiny:

úseky (pásma) nebo cíle, které nutno umlčet nebo zničit,
kam připravit přehradné palby a soustředění palby,
rozdělení oddílů (baterií) pro podporu praporů (rot),
kam přeložit palbu při vyražení pěchoty a ÚV. k útoku a
smluvená znamení.

Mimoto udá velitel podporované jednotky přesně v terénu místa, na která požaduje palby.

Dobu trvání střelby přípravné určí velitel celku teprve po provedeném průzkumu nepřátelského zařízení.

Rozvrh palby obsahuje:

dobu trvání dělostřelecké přípravy (zastřílení, ničení, umlčení),
palbné úkoly jednotlivých oddílů,
úkoly podpory ÚV. daleké činnosti,
úkoly podpory ÚV. doprovázející pěchotu a podpory pěchoty,
úkoly při vniknutí ÚV. a pěchoty do nepřátelského postavení,
organizační velení,
smluvená znamení,
spotřebu střeliva a rychlost střelby.

Předpis předvídá použití skupin přímé podpory při činnosti protibaterijní, avšak jen na začátku dělostřelecké přípravy; jinak zůstává tento úkol skupině všeobecné činnosti.

Skupina přímé podpory podporuje tanky daleké činnosti do hloubky 3—4 km do nepřátelského postavení, pak se s palbou vrací, aby podporovala pěchotu a její doprovodnou ÚV.

Obrana.

Dělostřelectvo i s protitankovými děly je obrannou zbraní proti ÚV. tak, jak je kulomet a puška obrannou zbraní proti pěchotě.

Co se týká organizace obrany, nařídí velitel divise (vel. děl. div.):

složení skupin přímé podpory,
prostory zabraňovacích paleb dalekých,
prostory přehradných paleb proti ÚV.,
úkoly dělostřelectva při podpoře protiútoků.

Předpis dovoluje veliteli divise (pluku) vytvořit si pohyblivou zálohu děl proti ÚV. a použít ji po vyjasnění proti směru hlavního náporu nepřátelské ÚV.

Právo spustit palebnou přehradu v svém úseku mají všichni velitelé od velitelů rot výše.

V obraně se musí dělostřelectvo snažit, aby mělo úplnou přípravu střelby.

Plán paleb se vypracuje takto:

Velitel dělostřelecké divise organizuje palby zabraňovací daleké a palby rušivé, palby přehradné a přehrady tankové a uvede v soulad činnost přímé podpory a všeobecné činnosti. Vzhledem k malému počtu dělostřelectva v obraně není markantní rozdíl mezi skupinou přímé podpory a skupinou všeobecné činnosti a jedna skupina může převzít úkol druhé.

Velitel skupiny (oddílu) vypracuje způsob provedení úkolů, které dostal od velitele dělostřelecké divise. Současně vypracuje plán umístění jednotlivých děl proti ÚV. (i pěchoty). K svému rozkazu připojí rozvrh palby, kde je též pojat čas a místa zastřelení, poněvadž se při zastřelení musí často vyklidit postavení předních stráží.

V stálé obraně, kdy je čas na úplnou přípravu střelby, provádí baterie část střelby z postavení hlavních a část z postavení záměnných.

Ze záměnných palebných postavení se střelí zásadně palby zabraňovací daleké a rušivé,

podpora oddílů vysunutých před přední stráž a podpora předních stráží za přibližování nepřítele. Plán zaujetí záměnných a hlavních palebných postavení musí být předem vypracován.

Všechny baterie přímé podpory a všeobecné činnosti musí mít palebné postavení, z nichž je možno bránit se proti ÚV. Není-li to výjimečně možné, zaujme se před nájezdem tanků poblíž normálního palebného postavení palebné postavení protitankové. Každá baterie musí mít možnost z palebného postavení střelit na vzdálenost 800 m před palebné postavení a do boků palebného postavení přímo.

Boj proti ÚV. je řešen:

1. bojem dalekým, palbami na shromaždiště tanků, na jejich východiště útoku, za pochodu nepřátelské ÚV., pak palbami na soutěsky, přechody, a to bateriemi všeobecné činnosti a houfnicovými bateriemi přímé podpory, a to vždy celým oddílem;

2. bojem na střední dálky (protitankové přehrady, jejichž účelem je rozbít seskupení tanků a oddělení pěchoty a doprovodného dělostřelectva od nich. Pásy protitankových přehrad vybírá velitel divise a velitel dělostřelecké divise je rozdělí skupinám přímé podpory. Všeobecná činnost nedostane sama přidělenou protitankovou přehradu, někdy ji však zesílí. Počet přehrad a jejich vzájemná vzdálenost na možných směrech nájezdu závidí na možnostech pozorování a na rych-

losti tanků. Zpravidla budou dvě až tři, poslední budou 400 až 600 m od předního okraje hlavního postavení, aby nebyla dýmem znemožněna dělům proti ÚV. přímá střelba. Každá čára přehrad se dělí na úseky a baterie (trojdělová) má úsek 100 m. protitankovou přehradu spustí baterie podle vlastního pozorování a na poslední čáře přejde protitanková přehrada v normální přehradu proti pěchotě, byly-li tanky následovány pěchotou.

3. Děly proti ÚV., a to praporními, plukovními a děly dělostřelectva. Polní řád předvídá, že na pás široký 1 km a hluboký 2—3 km stačí 6—9 děl, jejichž čelní sled je asi 200 m za předním okrajem hlavního postavení a ostatními sledy jsou skupeny do hloubky až do palebného postavení přímé podpory a všeobecné činnosti.

O. D.

